

[Weikop.]

længe ville være i stand til at foretage en udvidelse af vore frilister, således at hovedparten af de varer, der frit kan indkøbes i Vesteuropa, også frit vil kunne indkøbes i Amerika. Det var altså i august måned i år, og derfor synes jeg da, det er så helt naturligt at spørge, hvordan det går med denne sag. Det vil jeg også gerne gøre, for i vareforsyningsudvalget har vi, såvidt jeg husker, slet ingen underretning eller oplysning fået herom. Jeg forstår godt, at det ærede medlem hr. Lars P. Jensen efterlyser sådanne oplysninger, for jeg må da gå ud fra, at den højtærede minister ikke stiller noget i udsigt i august, hvor man kender hele valutasituationen, som er uigennemførligt i september eller oktober eller november måned. Jeg går da ud fra som sikkert, at der må være et virkeligt grundlag for den højtærede ministers udtalelser, og det er vel også det, det ærede medlem er ude på at efterlyse. Dette er ikke et spørgsmål, der alene interesserer erhvervene, men i lige så høj grad forbrugerne, for jeg er da sikker på, at alle vil tilslutte sig ministerens udtalelse om, at det er ubilligt at importere til uheldige overpriser. Den højtærede handelsminister hører jo til dem, der advarer imod at undervurdere prisforhøjelser f. eks. på 1 pct. Det er en hel misforståelse, at jeg ikke erkender de små forhøjelsers betydning, men for de små besparelser må de store, som en billig import kan føre til, ikke glemmes. Om den højtærede minister er den rette til at komme med en advarende pegfinger, ved jeg imidlertid ikke rigtig, for det forekommer mig, at den økonomiske politik, som ministeren har været med til at føre, nærmest tyder på, at man lader daleren rulle og sparer på skillingen.

Et helt andet spørgsmål, der også er fremme i tiden og påkalder meget stor interesse — jeg tror også, at den højtærede minister interesserer sig levende derfor — er skabelsen af et fællesnordisk marked ud fra den helt rigtige betragtning, at et større afsætningsområde giver større muligheder for en effektiv produktion. Det finder jeg er helt rigtigt; men et fællesnordisk marked indenfor visse varegrupper, som man nu er inde på, må vel også føre til, at importerede varer indenfor den pågældende varegruppe frit kan gå over grænserne. Jeg

vil egentlig sætte pris på at høre den højtærede ministers mening herom, og jeg skal gerne sige hvorfor: fordi effektiviteten af et fællesnordisk marked vel i nogen grad må bero på, at konkurrencen udefra ikke udelukkes. Det afgørende må vel være, at man bedre er i stand til at konkurrere.

Jeg mener, at tidspunktet for en drøftelse af disse ting er i forbindelse med vareforsyningsloven, fordi de bestemmelser, der findes heri, har med disse ting at gøre, og jeg håber derfor også, at den højtærede minister i videst muligt omfang er villig til at drøfte de problemer, jeg her har rejst. Som sagt mener vi, at vareforsyningsloven bør renses for de mest krigsprægede bestemmelser. Disse spørgsmål har været rejst tidligere; de blev rejst sidste gang, vi havde med loven at gøre, men den højtærede minister har ikke ment at kunne tage hensyn hertil med nogle bemærkninger om, at det må man fraråde, eller det kan man ikke tiltræde, og der har egentlig kun været een begrundelse, nemlig den, at det var rart at have sådanne bestemmelser, hvis kritiske situationer måtte opstå. Hertil vil jeg sige, at man på alle andre civile områder ikke lovgiver med henblik på krigsfare, og det bør man vel heller ikke gøre i denne lovgivning.

Jeg håber derfor, at vi vil kunne få tilslutning til de synspunkter, jeg her har fremsat ud fra en ren saglig bedømmelse af det meget vigtige område, som vareforsyningsloven omfatter.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Vareforsyningsloven er jo en lov, der går i arv fra det ene ministerium til det andet uden hensyn til, hvilken politisk farve disse ministerier har. Interessen for at ændre den fremkommer aldrig, før en minister er gået af. Sådan har det været hidtil, og jeg forudser, at det vedbliver på samme måde.

Det er en bemyndigelseslov, og der er derfor mulighed for indenfor dens rammer — og også i overensstemmelse med lovens forudsætninger — efterhånden at åbne adgang til en friere import, når forholdene iøvrigt tillader det. Det kan vel ikke nægtes, at indførselsbegrænsningen for den del af importen, som endnu er på bunden liste, i ikke ringe udstrækning benyttes som en beskyttelse for visse hjemlige industrier. Det er ikke en kritik af den nuværende han-